

valgmaaden har voldt adskillig Ulempe paa Grund af manglende Forstaaelse. Mange Steder har man ment, at naar der kun var Kvindenavne paa Listerne, saa vilde i det mindste nogle Kvinder blive valgte, da det var „Listeafstemning“, og man har ikke tænkt paa, hvor meget det betød, om Kvinderne stod først eller sidst paa Listen. Hvor Forstaaelsen manglede, stod derfor som oftest Kvinderne sidst — og til Vælgernes Forbavelse blev der derfor slet ingen Kvinder valgt, endskønt der var Kvindenavne paa begge Lister.

Alt i alt kan man sikkert sige, at dette første Forsøg paa at drage Kvinderne med ind i det offentlige Liv har vist, at der er Interesse og Vilje til at tage fat, ogsaa naar den almindelige borgerlige Valgrets Dage, som vi har ventet saa længe, endelig oprinder.

Anne Bruun.

Frk. Reinhards Foredrag.

En Rettelse.*)

Vi har modtaget følgende:

Fru Redaktør!

Jeg vil gerne bede om Plads til her i Bladet at rette en Misforstaaelse i Referatet af det Foredrag, jeg d. 19de Oktober holdt i Dansk Kvindesamfund. Referatet (i Numret af 31. Oktbr.) er desværre først nu kommet mig for Øje. Jeg lægger megen Vægt paa at faa Lov til at klare omtalte Misforstaaelse, ikke saa meget for Læsernes Skyld, hos hvem den i det højeste kan vække en Del Forundring over min Maade at gribe Sagen an paa, men fordi jeg vel neppe tør haabe, at den ærede Referent er den eneste af mine Tilhørere, der har opfattet en Del af mine Udtalelser galt, og fordi dette i saa Fald vil kunne gøre ikke saa lidt Skade. Referatets andet Stykke begynder med følgende Sætning: „Frk. Reinhard gik derefter over til en nærmere Forklaring af Kendetegnene paa Syfilis og Gonorrhoe — noget, som alle Kvinder maa takke hende for at blive oplyste om, thi saa uvidende er de fleste af os paa dette Omraade, at kun yderst faa forstaa af de ydre Kendetegn at slutte sig til, om de staar over for en af disse Sygdomme.“

Hvis en større Del af Forsamlingen den Aften har maattet faa det Indtryk, at dette var min Hensigt med den korte Fremstilling,

jeg gav af de omtalte Sygdommes Natur, Smittefare og øvrige Forhold, da beklager jeg det meget. Naturligvis var en saadan kort Fremstilling nødvendig for overhovedet at skaffe Tilhørerne det nødvendige Grundlag for en Forstaaelse af disse Sygdommes store og sørgelige Betydning for Samfundet; men det vilde selvfølgelig have været ganske samvittighedsløst at bibringe nogen den Tanke, at jeg i et saadant Foredrag kunde lære dem „Kendetegnene“ paa Sygdommene; med andre Ord lære dem at diagnosticere Sygdommene for bedre at kunne gardere sig mod dem. Saaledes maa man nemlig efter min Mening forstaa ovennævnte Sætning i Referatet.

Noget saadant kunde der selvfølgelig aldrig blive Tale om; dertil hører en ganske anden Kundskabsmængde end den, der kan bibringes i et Foredrag, og det forekommer mig ogsaa tydeligt at maatte være fremgaaet af den øvrige Del af Foredraget, at det ikke var dette Maal, jeg havde sat mig, men derimod at rette en Appel til Kvinderne om deres Bistand i Kampen mod dette frygtelige Samfundsonde paa ganske andre Omraader.

Med Tak for Optagelsen

ærbødigst

Hedvig Reinhard.

Camilla Normann.

I det lille Fiskerleje Sletten og ved det „dejlige Øresund“, ligger Hvile- og Rekreati-onshjemmet „Søvang“. Dette har i en længere Aarrække været et elsket Hjem og Sommeropholdssted for mange Kvinder i de forskellige Livsstillinger, unge og ældre, der trængte til Hvile — sjælelig eller legemlig — efter Vinterens ofte meget opslidende Arbejde.

I 16 Aar var Frk. Camilla Normann Hjemmets Forstanderinde, og gjorde sig i denne Stilling almindelig elsket og afholdt. Hendes rige, varme Hjerte, hendes Sjæls Adel, hendes utrættelige Virkelyst og Energi gjorde hende særlig skikket til denne Gerning, hvorved hun blev til Velsignelse for mange.

Savnet føltes derfor dybt, da hun for 2 Aar siden, af Alders- og Helbredshensyn, tog den Beslutning at opgive den Virksomhed, som hun elskede saa højt. Manges Kærlighed fulgte hende, og Efterretningen om hendes Død, der indtraf afvigte 17. December, modtoges med stor Sorg.

Hendes Minde vil leve til sene Tider i mange taknemmelige Hjerter.

Adolphine Fogtmann.

*) Forsinket af Mangel paa Plads.